

ดีวีดี : นวัตกรรมใหม่ ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

ระพีพัฒน์ พิทักษ์วงศ์*

ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อหลายรูปแบบเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้ทั้งสิ่งที่เป็นความรู้ ความบันเทิง และความสะดวกสบายในการบริโภคสื่อเหล่านั้น ๆ

ดีวีดี จึงกลายเป็นอีกทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการเลือกหาเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสื่ออีกรูปแบบหนึ่ง ก่อนอื่นเรามารู้จักกับคำว่า ดีวีดี กันก่อนว่าคืออะไร แรกเริ่มนั้นดีวีดีมีชื่อเต็มว่า Digital Video Disc ต่อมาบริษัท Toshiba ได้เสนอชื่อใหม่ว่า Digital Versatile Disc และราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์ของคำว่า ดีวีดี ไว้ว่า แผ่นดิสก์ลอสองประเภท อาจกล่าวได้ว่า แผ่นดีวีดีก็คือพัฒนาการล่าสุดของแผ่นซีดีที่มีความสามารถในการบันทึกวีดิทัศน์ เสียง และข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้มากกว่าและเร็วกว่าโดยเป็นสื่อที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะบันทึกสารสนเทศทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสารสนเทศทางธุรกิจซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ และความบันเทิงภายในบ้าน ทั้งภาพยนตร์ เกม ดนตรีไว้ในรูปแบบดิจิทัลเพียงอย่างเดียว แผ่นดีวีดีนี้สามารถบรรจุข้อมูลได้มากกว่าแผ่นซีดีรวมถึง 25 เท่า ด้วยความสามารถในการบรรจุข้อมูลอย่างมากมายนี้นี้ ทำให้แผ่นดีวีดีมีประสิทธิภาพบันทึกภาพยนตร์ระบบดิจิทัลคุณภาพสูงได้เป็นอย่างดี

* อาจารย์ระดับ 6 ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ระยะเริ่มแรกมาตรฐานของทีวีดี ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการผู้เสนอแนะมาตรฐานทีวีดี (DVD Advisory Committee) โดยบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ได้แก่ วอลต์ดิสนีย์ โซนี่ พิคเจอร์ ไทม์เวอร์เนอร์ ฯลฯ ซึ่งมาตรฐานของทีวีดีที่คณะกรรมการกลุ่มนี้ได้กำหนดไว้ คือ

1. แผ่นดิสก์หนึ่งแผ่นต้องมีความสามารถในการบันทึกภาพยนตร์ได้ครบถ้วน ไม่มีการใช้หลาย ๆ แผ่น
2. คุณภาพของภาพและเสียงจะต้องดีกว่าเลเซอร์ดิสก์อย่างชัดเจน
3. บรรจุวงจรเสียงเท่าเทียม หรือดีกว่า Dolby Digital
4. ต้องสามารถบรรจุภาษาพูด คำบรรยาย ให้ภาพได้มากกว่าอย่างละ 3 ภาษา
5. มีระบบป้องกันการก๊อปปี้
6. เน้นฟอร์แมตซ์ภาพ Wide Screen หรือ 16 : 9
7. ขนาดแผ่นเท่ากับแผ่นซีดีเพลง

ต่อมาได้มีการจัดตั้งเป็นสมาคมทีวีดีขึ้น โดยความร่วมมือของคณะกรรมการผู้เสนอแนะมาตรฐานทีวีดีและบริษัทผู้ผลิตคอมพิวเตอร์ได้แก่ ไมโครซอฟท์, ฮิวเลท แพคการ์ด, ไอบีเอ็ม, คอมแพ็ค แอปเปิล, ฟูจิตสิ, และซัน ได้กำหนดมาตรฐานของเรื่องระบบไว้ดังนี้

1. แผ่นดิสก์แบบใหม่มีชื่อเป็นทางการว่า Digital Versatile Disc หรือ DVD
2. แผ่นทีวีดีมีเส้นผ่าศูนย์กลางของแผ่นขนาด 5 นิ้ว (12 ซม.) ความหนาของแผ่น 1.2 มม.

โดยมีโครงสร้างจากแผ่นขนาด 0.6 มม. สองแผ่นประกบติดกัน แบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ

- แผ่นบันทึกข้อมูลชั้นเดียว
- แผ่นชนิดข้อมูลหน้าเดียวสองชั้น
- แผ่นสองหน้าชั้นเดียว
- แผ่นประเภทสองหน้าสองชั้น

3. ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลเฉลี่ย 4.69 เมกะบิตต่อวินาที หรือสูงสุด 100 เมกะบิตต่อวินาทีรวมทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน

4. แตรักข้อมูลซึ่งบันทึกลงบนแผ่นจะมีระยะห่างระหว่างร่อง 0.74 ไมครอน ความยาวของหลุมข้อมูล 0.40 ไมครอน ใช้หัวเลเซอร์ซึ่งมีความยาวลำแสง 635 และ 650 นาโนเมตร

อาจกล่าวโดยสรุปถึงลักษณะทางกายภาพของทีวีดีได้ว่า ทีวีดี เป็นสื่อดิจิทัลในรูปแบบแผ่นดิสก์ที่มีขนาดเท่ากับแผ่นซีดี คือ มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 12 ซม. โดยมีความหนาของแผ่น 1.2 มม. น้ำหนักของแผ่น 14 กรัม ลักษณะโครงสร้างของแผ่นเป็นแบบ 2 แผ่นประกบกันแบบแซนด์วิช สามารถบันทึกข้อมูลได้ทั้งสองด้าน แต่ละด้านจะบันทึกได้ถึง 2 ชั้น ซึ่งทำให้พื้นที่ในการบันทึกข้อมูลมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นถึง 17 กิกะไบต์

ประเภทต่าง ๆ ของทีวีดีสามารถแบ่งได้ดังนี้

DVD-ROM (DVD-Read Only Memory) เป็นแผ่นทีวีดีที่สามารถบันทึกข้อมูลได้ทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว ภาพยนตร์ และเสียง ในลักษณะมัลติมีเดียเช่นเดียวกับแผ่นซีดีรอม ทีวีดีรอมแผ่นหนึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้มากที่สุดถึง 17 กิกะไบต์มากกว่าแผ่นซีดีรอมทั่ว ๆ ไปถึง 24 เท่า แผ่นทีวีดีรอมไม่สามารถบันทึกข้อมูลเองได้เนื่องจากข้อมูลในแผ่นจะถูกบันทึกมาจากโรงงานผู้ผลิต ผู้ใช้จะสามารถอ่านข้อมูลที่บันทึกไว้เพียงอย่างเดียว

DVD-Video เป็นแผ่นทีวีดีที่มีลักษณะอ่านอย่างเดียวเหมือนกับแผ่นทีวีดีรอมเป็นการประยุกต์ใช้จากทีวีดีรอม เพื่อมุ่งให้มีคุณภาพของเสียงในระดับสูงและอยู่ในรูปแบบที่ใช้ได้อย่างกว้างขวางทั่วโลก DVD-Video มีช่องเสียงพูดที่สามารถบันทึกให้เลือกฟังได้หลายภาษาสูงสุดคือ 8 ภาษา และสามารถใส่คำบรรยายได้ภาพเต็มจำนวนถึง 32 ภาษา

DVD-R (DVD-Recordable) เป็นแผ่นทีวีดีที่ผู้ใช้สามารถบันทึกข้อมูลลงแผ่นได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถลบหรือบันทึกทับข้อมูลนั้นได้ แผ่น DVD-R สามารถเก็บข้อมูลได้น้อยกว่าทีวีดีรอมที่มาจากโรงงานโดยจะเก็บข้อมูลได้เพียง 3.9 กิกะไบต์เท่านั้น และสามารถเขียนลงในแผ่นได้เพียงด้านละชั้นเดียว การบันทึกหรืออ่านข้อมูลจากแผ่น DVD-R จะมีความเร็วในการบันทึกและสามารถถ่ายโอนข้อมูลด้วยความจุมหาศาล

DVD-RAM (DVD-Random Access Memory) เป็นแผ่นทีวีดีที่ผู้ใช้สามารถบันทึกข้อมูลลงแผ่นได้ด้วยตนเอง และสามารถลบหรือบันทึกข้อมูลทับข้อมูลนั้นได้เช่นเดียวกับการใช้แผ่นบันทึกแบบอ่อนหรือฮาร์ดดิสก์ มีความจุด้านละ 2.6 กิกะไบต์

บทบาทของทีวีดีกับงานด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ด้านการฝึกอบรม ทีวีดีสามารถเป็นตัวเลือกใช้สำหรับการฝึกอบรมด้วยวีดิทัศน์ จากการที่ฮาร์ดแวร์และแผ่นบันทึกที่มีราคาไม่สูงมากนัก เครื่องเล่นที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายและระบบปฏิบัติการที่มีให้เลือกใช้ทำให้ทีวีดีเป็นทางเลือกอย่างดีทางหนึ่ง สำหรับการจัดฝึกอบรมในวงการอุตสาหกรรมเมื่อทีวีดีมีการใช้อย่างแพร่หลายแล้ว การฝึกอบรมด้วยทีวีดีจึงเป็นสิ่งที่คุ้มค่ากว่าการใช้สื่ออื่นดังที่เคยใช้มา

ด้านการศึกษา ทีวีดีจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถเรียกใช้ภาพเนื้อหาจากแผ่นด้วยความรวดเร็วและมีข้อได้เปรียบในการจัดลำดับเนื้อหาในการสอนใหม่ได้

ด้านงานพิมพ์สารสนเทศ ทีวีดีเป็นสื่อที่สมบูรณ์แบบสำหรับงานพิมพ์สารสนเทศซึ่งองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้ในการเผยแพร่รายงาน คู่มือ วัสดุการฝึกอบรม เอกสารสำคัญได้อย่างง่ายและสะดวกรวดเร็ว

ด้านการตลาดและการสื่อสาร ทีวีดีสามารถบรรจุแคตตาล็อกสินค้าจำนวนมากเพื่อเสนอในรูปแบบของภาพสี ภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบสาดิตไปยังลูกค้า นอกจากนี้แผ่นทีวีดีซึ่งมีขนาด

เล็กก็ทำให้สามารถส่งทางไปรษณีย์ไปยังลูกค้าจำนวนมากได้ด้วยความประหยัดกว่าการส่งด้วยแคตตาล็อกหนังสือแบบเดิม

ด้านภาพยนตร์ ทีวีดีมีบทบาทที่สำคัญในการเพิ่มคุณภาพของความบันเทิงภายในบ้าน

ด้านเพลงและเสียง ทีวีดีสามารถใช้เป็นหนังสือเสียงและโปรแกรมเสียงพูดต่างๆ ได้ด้วยสมรรถนะในการเล่นเสียงระบบสเตอริโอได้นานกว่า 50 ชั่วโมง ทำให้มีความสะดวกในการใช้มากกว่าเทปคาสเซ็ทหรือแผ่นซีดีเป็นอย่างมาก

ด้วยสรรพคุณที่มีความสามารถเฉพาะตัวของทีวีดีนี้เอง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสำคัญยิ่งในโลกบันเทิงและมัลติมีเดีย หลายคนมีความเชื่อว่าทีวีดีเป็นสิ่งบอกล่วงหน้าในการบรรจบรวมกันของคอมพิวเตอร์และสื่อด้านบันเทิง เทคโนโลยีสารสนเทศไม่มีการหยุดอยู่กับที่ ทีวีดีก็พัฒนาก้าวไปข้างหน้าตราบไต่ที่ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคยังให้ความสำคัญอยู่

เอกสารอ้างอิง

- กิตานันท์ มลิทอง. 2541. ทีวีดีแผ่นดิจิทัลลอกเนกประสงค์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยดา ตันท์ศุภศิริ. 2543. "DVD-ROM จะมาแทน CD-ROM ปีกหน้าจริงหรือ" Window Magazine. 8 (88) (พฤศจิกายน) 107-110.
- รุจกา ล.สุภาพันธ. 2541. "ถึงเวลาของ DVD แล้วหรือยัง" Computer Review. 14(161) (มกราคม) 71-75.
- วิจิตร บุญชู. 2542. "Home theatre system : เจาะลึกลงไปในระบบทีวีดี (DVD-Video)" เนชั่นสุดสัปดาห์. 8 (379) (กันยายน) 45.
- 2542. "Home theatre system : ขนาดของเครื่องเล่น DVD" เนชั่นสุดสัปดาห์. 8 (382) (ตุลาคม) 44-45.
- สมพล วรวิธานนท์. 2543. "เจาะใจ DVD มีอะไรที่น่ารู้" เซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์. 209 (พฤษภาคม) 200-206.
- สมาน ลอยฟ้า. 2541. "สื่อ DVD : สื่อแห่งยุคสารสนเทศ" บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. 16 (1) (มกราคม) 1-10.
- Mr.x. 2541. "DVD สู่เทคโนโลยีระดับกิกะไบต์" Computer Today. 8 ปีกษ์แรก (ตุลาคม) 26-29.